

**Fra:** Ane Lyng

**Sendt:** 23. maj 2013 21:25

**Til:** DEP Primær Sundhed Kontorpostkasse;

**Emne:** Hørringssvar vedr. lov om ændring af sundhedsloven og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet

Hørringssvar vedr. lov om ændring af sundhedsloven.

Sag 1302269, dok 1205338

Som kommende speciallæge i almen medicin er jeg dybt bekymret over konsekvenserne af lovforslaget. Jeg mener at det bør tages af bordet og som andre har foreslået, bør der i stedet ligges op til forhandlinger med deltagelse af uvildig opmand.

Jeg bliver færdig til maj næste år, men alle planer om praksis køb i Danmark er helt sat på standby. Jeg har svært ved at se mig selv i et system / i en hverdag uden medbestemmelse, men med kæmpe ansvar og hvor mine arbejdsforhold ikke er sikret mange år frem. Min plan var som mange andres at købe en praksis, at få ansatte og forblive det samme sted resten af mit arbejdsliv, nu ved jeg ikke: Fremtiden er simpelthen for usikker.

Mange yngre læger har det lige som mig, og jeg frygter at lovforeslaget blot vil øge manglen på praktiserende læger yderligere. Der til kommer den negativ og mistroisk måde min kollegaer er blevet omtalt på, den gavner ikke rekrutteringen til specialet.

Jeg synes det er meget trist ikke at kunne se frem til at arbejde i et så unikt system som den dansk primær sektor, et så vel fungerende og billigt system.

Hvis de praktiserende læger ikke længere må være med til at tage beslutninger (sidde med i praksisudvalget), hvor er så garantien for at vi får løsninger som er funderet i og tager afsæt i virkeligheden, og hvad der kan lade sig gøre. I stedet for det der foregår på et skrivebord. Læger i praksisudvalget, må være en forudsætning for at vi fortsat skal kunne arbejde som selvstændigt erhvervsdrivende. Læger i praksisudvalget er en forudsætning for at højne den læge faglige kvalitet.

Selvfølge skal vi højne kvaliteten men ikke på bekostning af tavshedspligten. Vil man som patient gå til sin læge med problemer hvis man ved at andre kan få adgang til lægens journal eller blodprøvesvar osv.?

Tillidsforholdet mellem patient og læge bygger jo i højgrad på tavshedpligten

Kvaliteten kan heller højnes med straf. Hvem vil så tage sig af de patienter der ikke vil eller magter at følge en given behandling, de ser jo ikke godt ud i statistikken.

Sidst og nok aller vigtigst. Jeg kan kun se at gennemføres dette lovforeslag vil gøre vores patienter til tabere i dette spil. For i en hverdag hvor vi forventes at se endnu flere patienter, samtidig med at vi skal dokumenterer endnu mere. Hvor skal der så blive tid til de svageste, der benytter lægen ofte, til dem som ikke har råd til at gå til psykolog, til dem som bare har brug for at komme og få bekræftet at deres lille dreng ikke har lungebetændelse, når han nu har hostet i 14 dage men ellers er velbefindende, til dem som har brug for at komme mange gang hos lægen før der er opbygget et tillidsforhold og de tør lægge deres problemstillinger frem. Og hvad med dem som på grund af lang ventetid og ukarakteristisk symptomer bliver forsinket i udredningen af en alvorlig sygdom. Igen, det tager nogle gange tid før man kommer til sagen kerne, og hvis der kun er kort tid sammen med den enkelte patient, forpasses chancen måske flere gange for at opdage tegn på alvorlig sygdom.

Med venlig hilsen

Ane Lyng

Læge i hoveduddannelses til almen medicin, Region Sjælland.